

РЕШЕНИЕ

№ 6141

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 02.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6229** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК.

Делото е образувано по жалба, вх. № 24643/30.06.2023 г. от адвокат – пълномощник на управителя на „ЕВРОФУТБОЛ“ ООД, против РЕШЕНИЕ № 02/22.05.2023 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, потвърждаващо Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. на публичен изпълнител, при същата дирекция.

Дружеството – жалбоподател е представлявано от двама адвокати, който: поддържат жалбата; не ангажират доказателства, извън тези, представени от ответника; претендират разноски за водене на делото, които се ограничават до внесена държавна такса от 50 лева; представени са и писмени бележки. С жалбата се твърди: незаконосъобразност на ПНПОМ, изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г., тъй като е издадено при наличие на заповед от същата дата, с която ревизионното производство е спряно; неправилност на решението, потвърждаващо постановлението; нищожност на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, респ. – нищожност на ПНПОМ, тъй като с Решение № 10003/08.11.2022 г., по адм. дело № 6850/2021 г. състав на ВАС е прогласил нищожност на АУПДВ № 5/14.02.2020 г., издаден от Държавна комисия по хазарта. Изложени са и доводи по същество, касаещи начина на определяне дължимите от „Еврофутбол“ ООД такси за поддържане на лиценза по Закона за хазарта, които са предмет на самото ревизионно производство и са ирелевантни за настоящото дело.

Ответникът – директор на ТД на НАП „Големи данькоплатци и осигурители“ не е представяван и не е изразил становище.

От доказателствата, приети без оспорване от страните се установява, че с процесното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. публичният изпълнител е наложил заповед върху парични средства, в размер на 7 842 085, 70 лв., събрани по изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г. В постановлението публичният изпълнител се е позовал на: цитираното решение на ВАС, в резултат на което е възложена със заповед от 07.12.2022 г. ревизия на „Еврофутбол“ ООД, за установяване на публични задължения (такси) по Закона за хазарта; искане от 09.05.2023 г., от ръководителя на ревизията, за обезпечаване последващото събиране на публични задължения, в размер на 162 215 968 лв. (главница) и 73 233 616 лв. лихви, които предстои да бъдат установени с ревизионен акт. Приел е, че е възможно задължението да не бъде погасено, понеже: дружеството не развива търговска дейност; няма недвижими имоти или МПС; банковите му сметки, с изключение на една платежна сметка са закрити; за 2021 г. не е подаван ГФО; притежава 14 броя търговски марки, чиято обща балансова стойност е в размер на 3 612, 62 лв. Със Заповед № Р-29002922007417-023-001/11.05.2023 г. ревизионното производство е спряно, на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. 1, 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуващото на спора.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

С Решение № 02/22.05.2023 г. териториалният данъчен директор се е произнесъл по жалбата, против ПНПОМ, изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. и след като е обсъдил всички възражения на дружеството е потвърдил постановлението. Предмет на оспорване пред Съда, предвид чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК е именно това решение.

Съдът не счита, че Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. е нищожен административен акт, понеже е издадено „по искане, което противоречи на влезли в сила решения на съда, касаещи реда за определяне таксите на дружеството по чл. 30, ал. 3 от ЗХ“. Каза се, че предмет на оспорване (чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК) е именно решението на териториалния директор, но за преценяване неговата законосъобразност Съдът проверява и ПНПОМ. В случая процесното постановление не е нищожно, защото е издадено от компетентен орган по приходите (публичен изпълнител) и съответства на изискванията за форма, регламентирани с чл. 196, ал. 1 ДОПК. Не е нищожно и искането на ръководителя на ревизията, въз основа на което и издадено ПНПОМ. В искането, № Р-29002922007417-039-001/09.05.2023 г. изобщо не представлява индивидуален административен акт, по аргумент от чл. 21, ал. 5, изр. първо, предл. първо, вр. ал. 1 АПК

Нищожността на административен акт е предпоставена от точното изпълнение на установените изисквания за валидност, които са свързани с формата и съдържанието му (арг. чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), като: липса на съществени реквизити, пълна липса на мотиви. Нищожен по дефиниция е и акт, издаден от материално и процесуално некомпетентен административен орган. В тази връзка на жалбоподателя следва да

бъде пояснено, че в производството по чл. 197 от ДОПК приходните органи, както и съдът, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи, относно размера и дължимостта на установените публични задължения. Това са възражения, относими към съществуването на спора, които следва да бъдат обсъдени при издаването на ревизионния акт и последващия контрол за неговата законосъобразност. Преценката в обезпечителното производство се ограничава до това, дали е налице обезпечителна нужда и дали ще се затрудни събирането на бъдещото публично вземане, като обезпечителната мярка не следва да води до сериозно възпрепятстване дейността на лицето (чл. 121, ал. 3 ДОПК). Освен това процесната ревизия е възложена със Заповед № Р-29002922007417-020-001/07.12.2023 г., т.е. – след постановяване Решение № 10003/08.11.2022 г., по адм. дело № 6850/2021 г. на ВАС, с което е прогласена нищожност на АУПДВ № 5/14.02.2020 г., издаден от Държавна комисия по хазарта. Нищожността на АУПДВ не представлява отрицателна процесуална предпоставка, препятстваща последващо възлагане на ревизия, която е един от способите за установяване на публични задължения (арг. чл. 129, ал. 2, т. 1 ДОПК). От друга страна, наличието на заповедта от 11.05.2023 г., с която е спряно ревизионното производство не означава, че публичният изпълнител не може и не следва да извършва действия, свързани с предварително обезпечаване на предстоящи за установяване публични задължения. Забраната за осъществяване на процесуални действия се отнася само за събирането и оценяването на доказателства от страна на ревизиращия екип, съответно за последващо съставяне на РД, и издаване на РА. Публичният изпълнител, осъществяващ правомощия по чл. 121, ал. 1 ДОПК несъмнено не е част от ревизиращия екип (чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК), а действията му за предварително обезпечаване на публични вземания не са част от процесуалната дейност на ревизиращите органи по приходите. Регламентирана с ал. 1 на чл. 121 ДОПК израз възможност „в хода на ревизията“ органът по приходите да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки за случая е упражнена своевременно. Искане, № Р-29002922007417-039-001/09.05.2023 г. е направено два дни преди датата, на която е издадена заповедта за спиране на ревизионното производство.

И. на предварително обезпечаване на притезание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията“ дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. Несъмнено, тежестта да докаже съобразяване с тези изисквания/ограничения е върху публичния изпълнител, а съдебният контрол е в обхвата, очертан с чл. 197, ал. 3, предл. трето, вр. чл. 121, ал. 1, ал. 2, ал. 3, вр. чл. 195, ал. ал. 1-4 ДОПК, т.е. – дали „събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“ (чл. 121, ал. 1); дали обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е

възможно - наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност – чл. 121, ал. 3. С други думи – нормите на чл. 195, ал.ал. 5-7 ДОПК касаят пряко само обезпечаване на установени и изискуеми публични вземания, защото за предварителното обезпечаване на вземанията ал. 2 на чл. 121 ДОПК (специална) препраща към чл. 195, само относно реда за налагане, указан с ал. 3 и ал. 4. По тази причина, в рамките на съдебния контрол не следва да бъде обсъждано, съобразено ли е ПНПОМ с ал. 5 и ал. 6 на чл. 195 ДОПК. Публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията, вкл. доводите и аргументите им, касаещи предполагаемия размер на задълженията. Публичният изпълнител дължи да съобрази, освен дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съответстващи на установените с ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. В този смисъл Съдът приема, че искането на органа по приходите, отправено до публичния изпълнител е мотивирано. В него са изложени мотиви за размера на очакваните публични вземания (такси по Закон за хазарта). Данните и доказателствата за имущественото състояние на дружеството, с които са разполагали органите по приходите, включително, че дружеството е преустановило дейността си, позволяват да бъде направено обосновано предположение, освен за размера на публичните му задължения, така и за това, че предварително обезпечаване може да бъде насочено само върху дължимите за връщане паричните средства, събрани по изпълнителното му дело, които при това са в размер многократно по-нисък от размера на евентуалното бъдещо публичното задължение.

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки Съдът разполага с възможност (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Предвид изложените по – горе мотиви Съдът не намира основание да отмени оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител, тъй като, от една страна длъжникът не представя доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа на предполагаемото задължение, а от друга – не сочи/не представя доказателства за „сериозно възпрепятстване”, по смисъла на чл. 121, ал. 3, изр. първо ДОПК на дейността на дружеството.

Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, вр. чл. 197, ал.ал. 1 - 4, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от управителя на „ЕВРОФУТБОЛ“ ООД, против Решение № 02/22.05.2023 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, потвърждаващо Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. на публичен изпълнител, при същата дирекция.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: